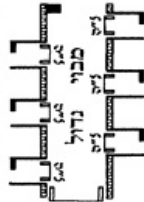

ח:

עין משפט
גר מצוה

מח א מ"י פ"ו מהל'
שבת הלכה פי סג
עין דרנן א ט"ט פ"ח
פ"י ט"ט פ"ח:
מב מ"י ט"ט ט"ט כ
ט"ט פ"ח פ"י ט"ט
פ"ט פ"ח:
ג מ"י ט"ט הלכה פי סג
עין דרנן א ט"ט פ"ח
פ"ח פ"י ט"ט ט"ט כ
ט"ט פ"ח פ"י ט"ט
פ"ט פ"ח פ"י ט"ט

מבוי העשוי כגדל. פ"י רבינו חס שמבואות
קטנים פתוחים למבוי גדול משני
צדדיו ואין זה כנגד זה דלס כן הוה מפולשין
וכענין זה הס כרגלי הגדל שיש לו ב' שורות
של רגלים מיימין
ומשמאל והם זה
שלא כנגד זה:
והא ההוא
מבוי

אבל זה כנגד זה אימא לא ולרבה דאמר זה
כנגד זה אסור הא דרב במאי מוקי לה כזה
שלא כנגד זה תרתי למה לי אי מהתם הוה
אמינא הני מילי לזרוק אבל לשלטל אימא
לא קמ"ל איתמר מבוי העשוי כגדל אמר
אבי עושה צורת הפתח לגדול והנך כולוהו
מישתרו בלחי וקורה א"ל רבא כמאן כשמואל
דאמר תורתו כסתום למה ליה צורת הפתח
ועוד הא ה"ההוא מבוי עקום דהוה כנהרדעא
וחשו לה לרבא אלא אמר רבא עושה צורת
הפתח לכולוהו להאי גיסא ואידך גיסא מישתרו
בלחי וקורה אמר רב כהנא בר תחליפא
משמיה דרב כהנא בר מניומי משמיה דרב
כהנא בר מרכי (ב) כשמיה דרב כהנא רביה דרב
ואמרי לה רב כהנא בר מלכיו היינו רב כהנא
רביה דרב מבוי שצידו אחד ארוך וצידו אחד
קצר פחות מארבע אמות מניח את הקורה
כאלכסון ארבע אמות אינו מניח את הקורה
אלא כנגד הקצר רבא אמר אהרן זה
ואחר זה אינו מניח את הקורה אלא כנגד הקצר
ואימא מעמא דידן ואימא מעמא דיהודא
אימא מעמא דידן קורה מעמא מאי משום
היכר ובאלכסון לא הוי היכר ואימא מעמא
דידהו קורה משום מאי משום מחיצה
ובאלכסון נמי הוי מחיצה אמר רב כהנא
הואיל ושמעתתא דרבהי היא אימא בה מילתא
הא דאמרת מניח הקורה כאלכסון לא אמרן
אלא שאין כאלכסונו יותר מעשר אבל יש
כאלכסונו יותר מעשר דברי הכל אינו מניח
אלא כנגד הקצר ואיבעיא להו מהלך להשתמש
תחת הקורה רב ורבי חייא ור' יוחנן אמרו
ימותר להשתמש תחת הקורה שמואל ורבי
שמעון בר רבי ור"ש בן לקיש אמרו אסור
להשתמש תחת הקורה לימא בהא קמפילגי
דמר סבר קורה משום היכר ומר סבר קורה
משום מחיצה לא דכולי עלמא קורה משום
היכר והכא בהא קמפילגי דמר סבר היכר
מלגיו ומר סבר היכר מלבר ואיבעיא אימא
דכולי עלמא משום מחיצה והכא בהא
קמפילגי דמר סבר חודו הפנימי יורד וסותם
אמר רב חסדא הכל מודים בבין לחיים שאסור בעא מיניה רמי בר חמא מרב
חסדא נעץ שתי יתירות בשני כותלי מבוי מבחוץ והניח קורה על גביהו מהו א"ל
לדברי המתיר אסור לדברי האוסר מותר רבא אמר לדברי האוסר נמי אסור
יבעינן קורה ע"ג מבוי וליכא איתיביה רב אדא בר מתנה לירבא היתה קורתו
משוכה

מבוי שהוא גבוה פרק ראשון עירובין

אבל זה כנגד זה. לא הויא לה חצר רשות היחיד לשבת. השתא
אשמעינן דכנגדו ואפילו הכי מותרת: ולרבה דאמר. לעיל (ע"פ) אבל זה
כנגד זה הוי מבוי מפולש ואסור (אפילו חצ"ה) הא דרב במאי מוקים לה
זוה שלא כנגד זה ועל כרחך כנגדו דקאמר רב לאו דזווקא דהא
אוקימנא (ז) ע"פ עמיה דרב כגדל עירבו
אבל עירבו אפילו מבוי מותר: תרסי
למס לי. הא תנא לה חצר שהריס
כנגדן לה צו כי ומילתיה דרב
למשתרייה חצר מינה מסתמלא ופילו
זה כנגד זה וכל שכן כזה שלא כנגד זה
ואיסור מבוי מאידך מתנימין דחצר
קטנה שמעינן: אי מהסס. מחצר
שהריס כנגדן כי כו' דקמי רשות
היחיד לשבת: הוה אמינא. האי
דקרי ליה רב"י: לזרוק. לומר
מלאוריפת רב"י הוא והזרק מר"ר
לזכו מייב: אבל לעולם. בתוכו:
אימא לא. משמיה ומדריגתו דלגזול
רענן עליה: קמ"ל. רב מותרת:
גדל. שך שיש לו רגלים הרבה
מכנה צורתו כהניס (שמיי פרשה ט)
מכנה רגליס"ו זה גדל. מבוי העשוי
כגדל שפתוחין לו מנאות הרבה
וראשיהן פתוחין לרשות הרבים ולאשו
פתוח לרשות הרבים אחר: עושה
זורם פתח לגדול. נחמד משני ראשיו
והאחרים קטנים משתרו בלחי וקורה
בראשיהן על פני רשות הרבים: כמאן
כשמואל דאמר. מבוי עקום מודמו
כמס"ו דהא כל מנאות קטנים הללו
מנאות עקומות לכך נכנס בדוך זה
ויוצא בדוך זה וקאמרת לא בני מיקון
לעקומותיהו שמואל: הי"ג למה לי
זורם פתח. אמאי אצרכת זורם פתח
לגדול על חייהו נמי זורם פתח
מכווני: ועוד הא הוה מבוי (ז) דהוה.
בצמיהו שמואל כנהרדעא וחסו ליה
דרכ כדאמר לעיל"ט רמו עליה חומריה
דרכ וחומריה שמואל: עושה זורם
פתח לגולסו. הקטנים: מהך גיסא.
עקומותיהן לגד מבוי גדול: ואידך
גיסא. לרשות הרבים מישתרי בלחי
או קורה: לידו אחד ארוך. ונמשו
כותלו לרשות הרבים יותר מיתל
השני כזה: אם פתוח מלרבע אמות.
עודף זה על חצירו מניח
קורה כאלכסון וישתמש
כלן בצרכיה וכלן בקלריה:
לרבע אמות אינו מניח
קורה. על ראש כותל הארוך אלא

הגות הב"ח

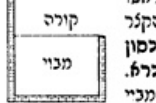
(א) ג"כ משני דרכ דרכ כהנא
בר מלכו (משמיה דרב
כהנא רבי דרב ימי רביה
דרכ) תמי' ויבי סוק'
משמיה דרב כהנא רבי
ואמרי לה רב כהנא בר
מלכו היינו רב כהנא
רביה דרב (ב) רב"י
ועוד הא הוה מבוי עקום
דהוה: (ג) תריס דהא חסו
ההוא ופי דהא חסו
לרשות הרבים: (ד) דה
הכל ופי קורה משום היכר
ולפי משום מחיצה ומסו
הבי בין לחיים אסור
דאמרי ט"ל:

גליון הש"ס

בר"ש"י ח"ת גדל. בר"ש"י
במית. בתניס. סוק'
מיון דף פ ע"כ:
תריס ח"ת מית ח"ת
הקורה. משום מחיצה ח"ת
אפי' דאורייתא. פי' לתיק'
דף פ"א מ"א ח"ת קורה:
בא"ר לא כתיב. פי' כתיב
סיק דמסוק דף פ"א ח"ת
ד"ה גתסין:

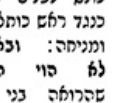
רבינו הגאון

משום חכר ה'. ואמרי
דאמר ליה רב הונא בריה
דרב ירמיה לרבא אתא לא
הכריז ויבן לחיים קורה:
והאמר פסביה דרי יוחנן
מבוי שרצפו בלחיים.
פי' אפי' בלחיים.
פתוח פתוח מ"י טמאים
חייבו דרביה' דאמר
אמרין לבדו. כ"י טמאים
משתמש עם חצרו הפנימי
פי' פנימי. לכונן דאמרי
לא אמרין לבדו כבי האי
גזנא ששתמש עם חצרו
הפנימי פי' חציון. ודבול'
עלמא כ"י לחיים אסור.
ופרקינן דפתוח לרשות הרבים
ואקשינן אבל לרתי'
מאי ש"י צ"ב בארע'
יכו'. בלוימי בירודי מותר
ככרסילית אסור. ופרקינן
(ה"א) [אין] מצא בני
את מינו וצוה. מ"א
מיתה רמי מרב חסדא
נעץ שתי יתירות בין שני
כותלי מבוי מבחוץ והניח
קורה על גבו. שנמצא
הקורה ע"ג היתירות
מחוץ לכותלי המבוי. מהו
זה להשתמש במבוי ח"י.
אל (ז) ולדברי רב ר' יוחנן דשרו
חייבו ור' יוחנן דשרו
להשתמש תחת הקורה.
דפרי חזרה על קורה
החיצונה המצויה תבא
אסרי. דהא מורה החיצונה
חצר למבוי הוא. ח"י
זו המחיצה מבוי לפיכך
המבוי אסור. ולדברי רבי

משוכה

כותל הקצר אומר מותר להשתמש ברשות הרבים לפי שאין אותו העודף דומה שיהא מן המבוי: שאין כאלכסונו יותר מעשר. שהמבוי קצר
לרצו הרבה ואין ברוצחו ובארבע אמות הנמשכן להצטרף יותר מעשר: אבל יש כאלכסונו יותר מעשר. נמצא פתחו רחב מעשר שהרי כל
תחת הקורה הוי פתח: מהו להשתמש פתח הקורה. אבל מנאות קאי: קורה משום מחיצה. וחודו הפנימי יורד וסותם הלכך אסור דמן המחיצה
ולפיכך בני אשתמושי: מר סבר סיכירא. להך מגוואו שניין ולפי הפנימי הוי להו היכר ואסור להשתמש מן היכר ולחוק: מלכר. לגבי רשות
הרבים דהיינו כד המיון: מר סבר חודו הפנימי יורד וסותם. נמצא תחת הקורה מן המחיצה ולחוק ואסור: הכל מודים. במבוי שאין בו קורה
והכשרו בלחי שאסור להשתמש בין לחיים כלומר כנגד הלחי והאי דנקט בין לחיים אמנאות טובא קאי: נעץ שתי יסודות. קבילי"ט טענות
בכותל עכוברי שלמד רשות הרבים ונמצאת קורה שעליהן צולטת ונמשכת לחוק יותר מן הכתלים וחודו הפנימי דיוק ומקון לכותל כזה:
לדברי האוסר. להשתמש תחת הקורה ככל מנאות עטמא משום חודו הפנימי יורד וסותם. ספייר. כמן להשתמש במבוי
הזה חגב רך קורה שאינה על גבי מבוי דכיון דחודו הפנימי סותם נמצאת קמיינת הקורה דנוקא לתלים וסתימה מעלייתא
היא: לדברי המסיר. להשתמש תחת הקורה אלמא מיון יורד וסותם אוסר כל המבוי היה עד שיעיזא קורה אחרת דאין
הסתמיה ממונרת לתלים ויש אורי צביהס והכא לכו מחיצה ממס הוא להכשר אייר שמאן ומכאן ע"י לבד:

מבוי

דאסרי. דבריה הפנימיים מתחת. הכא שרי דהא חודה הפנימי סותמת מחצית המבוי. ונה רב חסדא אוקמי
בפליגתא. רבא אמר לדברי הכל מבוי אסור כענא קורה ע"ג מבוי וליכא. מותרים עליה רב אדא מיהא דרמיא היתה קורתו

אף כגדל ג"כ ויבעיה נמי' וכן דלס קורה משום היכר הוא הוי ספירא להו ספירא חלנן ופ"ח משום מחיצה פ"י.